

Deklaracja programowa

dr hab. Rafał Godoń

kandydat Wydziału Pedagogicznego na członka Senatu UW w kadencji 2016-2020

r.p.godon@uw.edu.pl

Jestem kandydatem Wydziału Pedagogicznego na członka Senatu UW w grupie samodzielnych nauczycieli akademickich. Z Uniwersytetem Warszawskim jestem związany od czasów studiów pedagogicznych oraz polonistycznych. Od 1993 roku jestem nauczycielem na UW i aktywnie uczestniczę w pracach badawczych i organizacyjnych naszej uczelni. W kadencjach 2008-2012 i 2012-2016 pełniłem funkcję prodziekana ds. studenckich; od 2012 r. byłem członkiem Komisji Rektorskiej ds. Oceny Programów Kształcenia na Studiach Doktoranckich; wielokrotnie byłem członkiem zespołów i komisji odpowiedzialnych za kształcenie na Wydziale Pedagogicznym, uczestniczyłem także w pracach zespołów międzywydziałowych. Od 2002 roku byłem członkiem redakcji jednego z najważniejszych czasopism naukowych z zakresu pedagogiki – „Kwartalnika Pedagogicznego”; od 2014 roku jestem redaktorem nowego międzynarodowego czasopisma naukowego, wydawanego przez Wydawnictwa UW – „Kultura Pedagogiczna / Pedagogical Culture”. Od lat biorę aktywny udział w pracach międzynarodowych zespołów i organizacji naukowych w zakresie pedagogiki, a zwłaszcza filozofii edukacji; aktywnie współpracuję z uczelniami z Wielkiej Brytanii, Irlandii, Izraela, Finlandii, Belgii, Słowenii i innych krajów. Uważam, że moje doświadczenie i inspiracje wynikające z międzynarodowej działalności naukowej mogą jeszcze w większym stopniu wykorzystywać dla całej naszej uczelni.

Uniwersytet Warszawski jest prestiżowym ośrodkiem badawczym i edukacyjnym. Bez wątplenia niewiele instytucji może z nami rywalizować. Jednak tym, co zasługuje jeszcze na doskonalenie jest wewnętrzna sytuacja uniwersytetu, a dokładniej niewystarczająca, w mojej ocenie, współpraca między wydziałami i innymi jednostkami naszej uczelni. Warto wspierać inicjatywy, polegające na promowaniu nowych, unikatowych kierunków studiów, będących jednocześnie wyrazem lub inspiracją nietuzinkowych projektów badawczych. Uważam, że w najbliższej kadencji należy znacznie więcej starań podjąć w sprawie integrowania środowiska uniwersyteckiego i wspomagania atmosfery służącej rzeczywistej innowacyjności naszych badań i kształcenia. Szczególną uwagę należy skierować na włączanie w takie działania środowisk z obszarów nauk społecznych i nauk humanistycznych. W mojej ocenie w ostatnich latach uniwersytet w zbyt małym stopniu ukazuje, że jest silnym ośrodkiem myśli humanistycznej, która promieniuje na różne sfery życia i zmienia swoje środowisko społeczne. Fakt, że takie oddziaływanie ma miejsce powinien w znacznie większym stopniu być wykorzystywany dla promocji uczelni i wizerunku społecznego, między innymi w sferze edukacji.

Poważnym wyzwaniem dla naszego uniwersytetu jest reforma systemu kształcenia nauczycieli. Biurokratyczne i technokratyczne regulacje państwowe nie mogą obniżać jakości naszej pracy dydaktycznej. Warto w tej mierze korzystać z doświadczeń innych uczelni w Europie, choćby w Finlandii czy Irlandii, gdzie przygotowanie nauczycieli jest jednym z ważniejszych wyzwań dydaktycznych i nie sprowadza się do zapewnienia niezbędnego minimum. Status społeczny nauczycieli zależy w znacznej mierze od tego, jak uczelnie przygotowujące nauczycieli traktują tę sprawę. Uważam, że należy podjąć poważną debatę na naszej uczelni na temat przyszłości

profesjonalnego kształcenia nauczycieli i ewentualnych zmian, jakie w systemie polskim powinniśmy wprowadzić. Nasz uniwersytet powinien być w tej sprawie bardzo aktywny.

Inną ważną sprawą wciąż wymagającą prac i wysiłku jest wspieranie inicjatyw, dotyczących polityki wydawniczej i publikacyjnej naszych pracowników. Uważam, że ze względu na swoistość nauk społecznych i humanistycznych należy zabiegać o wspieranie naszego wydawnictwa i wprowadzanie czasopism i publikacji zwartych w jak najszerszy obieg czytelniczy. Należy silnie promować najważniejsze osiągnięcia myśli społecznej i humanistycznej, wspierać i inicjować ich przekłady na języki obce. Należy podkreślić, że WUW podejmuje w tej sprawie starania, ale niezbędna jest polityka integrująca prace różnych osób i jednostek (takie między innymi, jakie zostały już zainicjowane w trakcie przeprowadzonych konsultacji ze Scopusem) tak, aby nasza uczelnia miała znacznie lepszy wizerunek w zakresie publikacji i upubliczniania wyników badań. Powstają czasopisma wydawane w wolnym dostępie, należy wzmocnić prace w tym zakresie.

Mam bardzo dobre doświadczenia we współpracy ze studentami. Jako prodziekan odpowiedzialny za kształcenie miałem okazję nauczyć się współdziałania ze studentami i jestem przekonany, że właściwa współpraca z przedstawicielami studentów w Senacie jest najlepszym sposobem na budowanie uniwersyteckiej społeczności dialogu, świadomej współodpowiedzialności za naszą uczelnię. Warto wsłuchiwać się w to, co mówią studenci, ponieważ to przede wszystkim ich opinie pozwalają nam na zmienianie naszych programów studiów tak, aby nie tylko spełniały one najwyższe standardy merytoryczne, ale również, aby odpowiadały na zmieniające się oczekiwania współczesności. W tym kontekście należy także podkreślić, że obecna strategia dotycząca kształcenia powinna w większym stopniu uwzględniać indywidualne oczekiwania i potrzeby studentów, w tym także te, które dotyczą ich rozwoju osobowego, a nie tylko przygotowania do rynku pracy, które jest ważne, ale nie najważniejsze w perspektywie naszej misji. Indywidualizacja kształcenia jest niezbędnym elementem funkcjonowania współczesnego uniwersytetu, nie tylko ze względu na niż demograficzny, lecz również i przede wszystkim z powodu misji, jaką ma uniwersytet, a która dotyczy wspierania osobowego doskonalenia się członków naszej społeczności. Uważam także, że umiędzynarodowienie kształcenia, wspieranie studentów i doktorantów w organizowaniu staży i praktyk zagranicznych oraz otwieranie się naszej uczelni na studentów z innych krajów jest strategią, która zarówno poprawia atmosferę współpracy i porozumienia, w tym ze studentami, jak również wzbogaca potencjał osobowy naszej społeczności. Moje międzynarodowe doświadczenia podpowiadają mi, że nasz uniwersytet wciąż w niewystarczającym stopniu otworzył się na studentów z zagranicy. Warto o tych możliwościach porozmawiać z naszymi studentami.

Zdaję sobie sprawę, że jestem jednym z młodszych kandydatów na członka Senatu UW. Jeśli jednak poprą Państwo moją kandydaturę w wyborach, dołożę wszelkich starań, aby moja aktywność w pracach Senatu wpływała korzystnie na jak najlepsze relacje ze studentami oraz na podnoszenie jakości naszej działalności dydaktycznej i badawczej tak, aby ta była jeszcze bardziej satysfakcjonująca i owocna.

Rafał Godoń